

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 27.02.2013
Čj. 36/2013-OD-SPZ

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. L. V. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: kopie vyšetřovacího spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje – služby kriminální policie a vyšetřování – odboru hospodářské kriminality, č. j. KRPS-114631/TČ-2012-010081 (2 šanony)

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obviněné L. V.

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Praze ze dne 20. 9. 2012, sp. zn. KZV 90/2012, jímž byla podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta stížnost obv. L. V. proti usnesení policejního orgánu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje – služby kriminální policie a vyšetřování – odboru hospodářské kriminality ze dne 16. 8. 2012, č. j. KRPS-114631-21/TČ-2012-010081, kterým bylo podle § 160 odst. 1 tr. řádu zahájeno její trestní stíhání pro pokus zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.

Usnesením policejního orgánu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje – služby kriminální policie a vyšetřování – odboru hospodářské kriminality ze dne 16. 8. 2012, č. j. KRPS-114631-21/TČ-2012-010081, bylo podle § 160 odst. 1 tr. řádu zahájeno trestní stíhání obviněné L. V. pro pokus zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, jehož se měla dopustit tím, že jako účetní

společnosti B. C., s. r. o..., se společně s jednatelkou společnosti I. E. (roz. H.), odsouzenou Krajským soudem v Praze dne 27. 7. 2011 pod sp. zn. 7 T 29/2011, podílela na činnosti spočívající v úmyslném vylákání neoprávněného majetkového prospěchu ku škodě České republiky, kdy dne 26. 11. 2007 podaly daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2007 na Finanční úřad v Mnichově Hradišti a neoprávněně požadovaly vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 66.500.000 Kč, a to tím způsobem, že obviněná jako účetní spol. B. C., s. r. o., úmyslně zahrnula do výdajů této společnosti fingoanou fakturou č. 270101849 ze dne 23. 10. 2007, znějící na částku 350.000.000 Kč, s předmětem zdanitelného plnění – převod vlastnického práva k originálu díla R., údajně vystavenou obchodní společností E.-S., s. r. o..., zastoupené P. Z., ačkoliv věděla, že takto přijaté zdanitelné plnění nebude použito pro uskutečnění podnikatelské činnosti společnosti B. C., s. r. o., tedy ke škodě státního rozpočtu neoprávněně vykazala nárok na vrácení nadměrného odpočtu ve výši 66.500.000 Kč, přičemž k vyplacení této částky nedošlo jen proto, že správce daně na základě výsledků vytykáacího řízení oprávněnost nadměrného odpočtu neuznal.

Písemné vyhotovení tohoto usnesení bylo obv. L. V. doručeno dne 3. 9. 2012, přičemž ona sama proti němu podala stížnost, jež je datována dnem 5. 9. 2012 a k poštovní přepravě byla podána dne 6. 9. 2012. V úvodu tohoto podání současně policejnímu orgánu sdělila, že jako obhájce si zvolila advokáta JUDr. M. K.

Přípisem ze dne 11. 9. 2012, doručeným obviněné až dne 24. 9. 2012, informoval policejní orgán obv. L. V. o tom, že zmocnění advokáta JUDr. M. K. její obhajobou zatím nebylo do trestního spisu nijak doloženo, a pokud se tak „obratem“ nestane, bude jí obhájce ustanoven.

Plnou moc k obhajobě obv. L. V., datovanou dnem 3. 9. 2012, zaslal tento advokát policejnímu orgánu doporučeným dopisem, podaným k poštovní přepravě dne 19.9.2012, jenž byl policejnímu orgánu podle prezentačního razítka na obálce doručen dne 20.9.2012.

Mezitím, rovněž s přípisem ze dne 11. 9. 2012, však policejní orgán předložil věc k rozhodnutí o stížnosti obv. L. V. proti usnesení o zahájení trestního stíhání Krajskému státnímu zastupitelství v Praze, načež usnesením státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Praze ze dne 20. 9. 2012, sp. zn. KZV 90/2012, byla tato stížnost podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu jako nedůvodná zamítnuta.

Usnesením státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Praze ze dne 20. 9. 2012, sp. zn. KZV 90/2012, byl v neprospěch obv. L. V. porušen zákon, a to v ustanoveních § 147 odst. 1 a § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu, a v řízení, jež jeho vydání předcházelo rovněž v ustanoveních § 160 odst. 2, § 143 odst. 1 a § 146 odst. 2 písm. a) tr. řádu.

Vzhledem k tomu, že obv. L. V. je stíhána pro trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje pět let, musí mít podle § 36 odst. 3 tr. řádu obhájce už v přípravném řízení.

Podle § 160 odst. 2 tr. řádu je třeba opis usnesení o zahájení trestního stíhání doručit obviněnému nejpozději na počátku prvního výslechu a do 48 hodin státnímu zástupci a

obhájci; u obhájce počíná lhůta k doručení běžet od jeho zvolení nebo ustanovení (*logicky tedy od momentu, kdy se policejní orgán o zvolení nebo ustanovení konkrétního obhájce relevantním způsobem dozví*).

Podle § 143 odst. 1 tr. řádu se stížnost podává u orgánu, proti jehož usnesení stížnost směřuje, a to do tří dnů od oznámení usnesení (§ 137 tr. ř.); jestliže se usnesení oznamuje jak obviněnému, tak i jeho zákonnému zástupci nebo obhájci, běží lhůta od toho oznámení, které bylo provedeno nejpozději.

Podle § 146 odst. 2 písm. a) tr. řádu, jestliže lhůta k podání stížnosti již všem oprávněným osobám uplynula a stížnosti nebylo vyhověno podle odstavce 1, předloží policejní orgán věc k rozhodnutí státnímu zástupci, který vykonává nad přípravným řízením dozor, a jde-li o stížnost proti usnesení, k němuž tento státní zástupce dal souhlas nebo pokyn, jeho prostřednictvím nadřízenému státnímu zástupci.

Podle § 147 odst. 1 tr. řádu při rozhodování o stížnosti přezkoumá nadřízený orgán a) správnost všech výroků napadeného usnesení, proti nimž může stěžovatel podat stížnost, a b) řízení předcházející napadenému usnesení.

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu nadřízený orgán stížnost zamítne, není-li důvodná.

Jak již bylo zmíněno, byl v trestní věci obv. L. V. dán od samého počátku důvod nutně obhajoby podle § 36 odst. 3 tr. řádu.

Policejní orgán tedy byl povinen doručit usnesení o zahájení trestního stíhání také jejímu obhájci. O tom, že musí mít obhájce, ostatně byla obv. L. V. v souladu se zákonem v usnesení ze dne 16. 8. 2012 poučena; ke zvolení obhájce jí byla stanovena lhůta tří dnů od doručení usnesení o zahájení trestního stíhání s tím, že pokud ke zvolení obhájce nedojde, bude jí ustanoven.

Usnesení bylo obv. L. V. do vlastních rukou doručeno dne 3. 9. 2012, načež si téhož dne jako obhájce zvolila advokáta JUDr. M. K., což policejnímu orgánu sdělila dopisem ze dne 5. 9. 2012, jímž proti usnesení současně podala stížnost. Skutečností je, že advokát JUDr. M. K. zaslal policejnímu orgánu své zmocnění k obhajobě obv. L. V. až dopisem ze dne 19. 9. 2012, který mu byl doručen dne 20. 9. 2012.

Policejní orgán předložil věc státnímu zástupci k rozhodnutí o stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání již s přípisem ze dne 11. 9. 2012, tedy aniž by vyčkal jeho oznámení všem oprávněným osobám, v tomto případě doručení jeho písemného vyhotovení obhájci obv. L. V. Z přípisu policejního orgánu obviněné ze dne 11. 9. 2012 přitom dokonce vyplývá, že tento policejní orgán ani nepovažoval za jisté, zda tato obviněná obhájce má či nikoli.

Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Praze pak skutečnost, že usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání obv. L. V. nebylo jejímu obhájci doručeno, zjevně vůbec nereflektovala a usnesením ze dne 20. 9. 2012, sp. zn. KZV 90/2012, její stížnost jako nedůvodnou podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítla.

Na tomto porušení zákona samozřejmě nemohlo nic změnit ani to, že písemné vyhotovení usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání obviněné bylo dodatečně

dne 21. 9. 2012 policejním orgánem doručeno Mgr. I. L., advokátní koncipientce advokátní kanceláře JUDr. M. K..

Napadeným rozhodnutím státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Praze tedy bylo zkráceno právo obv. L. V. na obhajobu.

Navrhuji proto, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že usnesením státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Praze ze dne 20. 9. 2012, sp. zn. KZV 90/2012, byl v neprospěch obv. L. V. porušen zákon, a to v ustanoveních § 147 odst. 1 a § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu, a v řízení, jež jeho vydání předcházelo rovněž v ustanoveních § 160 odst. 2, § 143 odst. 1 a § 146 odst. 2 písm. a) tr. řádu;
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadené usnesení státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Praze ze dne 20. 9. 2012, sp. zn. KZV 90/2012, zrušil, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušené usnesení obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu;
3. a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [5 Tz 12/2013](#)